

În de două ori în săptămâna: Joi și
dimineață; era cându-vă pretinde im-
portanță materialor, va fi de trei săv-
de patru ori în săptămâna.

Pretiul de prenumerare, pentru Austria:

pe anu întregu	8 fl. v. a.
dumetate de anu	4 fl. v. a.
patru	2 fl. v. a.
pentru România și strainetate:	
anu întregu	12 fl. v. a.
dumetate de anu	6 fl. v. a.

Prenumeratii se fac la toti dd. cor-
pondinti ai nostri, si de a dreptul la Re-
dactiune Stationgasse Nr. 1, unde
sunt si se adresă si corespondintele, ce pri-
vesc Redactiune, administratiunea seu
speditor's; căte voi fi nefrancate, nu se vor
primi, era cele anunțate nu se vor publica

ALBINA

Pentru anunție si alte comunicatii de
interes privat — se respunde căte 7 or.
de linie; repetările se fac cu preț scă-
zut. Pretiul timbrului căte 30 or. pen-
tru una data se antcipa.

Telegramă,

ședată din Sabtin in 23 iuliu a. c. 8 ore
demanetă, sosită la redactiune in 23
iuliu a. c. 9 ore 25 minute demanetă:

Congresulu pentru alegerea de
metropolit u e convocat pe 26 augustu
iuliu a. c. Comisariu conduceorul
la alesu episcopulu Iracoricicu.

Babesiu.

Pesta, in 23 iuliu n. 1873.

Din dia in dia, asia-dicendu din cu-
ventu ni cuventu — desvoltarea eveni-
mentelor din colo peste Laita, cu oca-
sia miscărilor electoralni pentru par-
lamentulu centrale din Viena, vine a ni
deveri si justifică politic'a ce noi am re-
comandat fratilor din Ardélu in martiu
1872, si am sustinut si aperatu si mai
departe — intre asemenei imprejurări, dar
care politica atunciă de conduceorii cei
cei ai bietului poporu alu nostru —
nu de pucinu a fostu pricoputa si atât
nu apriuuita!

Despre aceea n'a fostu si nici
in este intrebare, că — partecipă-vor
positualii federalisti la alegeri; aci
ni sunt de acordu că — da! Popo-
rul trebuie să-si incörde tōte poterile
pentru d'a dovedi prin alegeri, cumca si
nu de pucinu a fostu pricoputa si atât
nu apriuuita, nu e identica cu a
federalistilor germani.

Dar intrebarea cea mare e, că —
parti alesii de partid a oposiției de
parti — intră-vor in senatulu imperialu
nu?

Aci opiniunea publica la cei si la
albni divergiédia dupa nuantile politi-
ce; dar — să bagămu bine sé'ma, di-
nginti'a e tocmai characteristic'a ini-
tiatiunei ambelor nuantie.

Nuantile sunt: cei vecchi si cei —
noi, său parti a betraniloru si a tenēri-
oru său — democrat'a si prin urmare
natiunalitatea, aliată cu clasele istorice, si
democrat'a si resp. natiunalitatea
sigura de sine,*) carea mai antaiu dore-
sa a se afirmă si a-si eluptă recunoscere
de faptore de statu, apoi a pactă si a
maliu cu faptori istorici.

Nici intr'o parte insa, nu s'a afilat
unu, carele din capulu locului să pro-
mova, său să recomende partitelor es-
tantii proclamarea, din capulu locului,
cumca cei alesi, ori cāti si ori cari vor fi
alesi, nu vor intră in parlamentulu cen-
trale din Viena, a cărui competitia si
să legalitate n'o recunoscu!

Astfelu de nebunu in partite, său
nuantie nu s'a afilat; er déca s'a afilat
unu svatosu, vre-unu aberante pre-
de-va, condusu — fia de innascut'a sa
sătă, fia de amagirile iesuitilor de la
lăre, apoi — nime dintre partite nu
să sprijinu, partitele lău ignorat, er
ocasionalmente i-au datu preste nasu,
— să taca; caci n'are indreptatire
si d'a se pronunciă nainte de timpu in
casu.

Ce i-a s'a intemplatu — chiar in
vrea programei ambelor parti?

S'a intemplatu că — nuant'a cea
alba, prin organele sale, si in adună-
tale, a propusu si sustiene — intra-
tale celor ce vor fi alesi, in Senatulu im-
perial si transpunerea luptei natiunale
— cu tota energie si seriositatea.

*) la fruntea acestei partite stă in Boemia —
Iosef, cu organul său „Narodny L.“ si acăsta
nu este, carea tare se apropia de noi, basandu-
se mai pe principiul de natiunalitate. In
partidei betraniloru stă Dr. Rieger si cu
organul Palacky. —

Si ce dieu la acăstă aei betrani? —
Se opunu ōre?

De felu nu! Ei tacu, si — se pre-
făcu că — dora ar consemnti; — astfelu
incătu centralistii sunt in cea mai com-
plete dubietate, că — ce ōre va fi adever-
rul, adeverat'a intentiune?

Ei, batrenii, barbatii invetiatii si es-
pertii si cu tactu in politica, si — adever-
rati, seriosi patrioti si natiunalisti, de
buna séma vor cugetă asiă: „Las' s'e
vedemai antaiu resultatulu alegerilor;
déca va succede s'e reese multi si buni de
ai nostri, apoi — duca-se, intre in ma-
chin'a din Viena a nemtilor, ca — său
prin numerulu, său prin dibaci'a loru s'o
dréga său s'o impedece si — sparga! Er
déca algerile ni vor dă unu numeru
micu si slabu, — apoi vom scî noi s'e
punnedu in miscare opiniunea publica, pen-
tru de a-i prescrie directiunea, pre carea
vom aflu-o necesaria său oportuna.

Vedeti — domnilorpré intelepti
din Ardélu, ce v'ati adunat la Alba-Iu-
lia si — amagiti de ómeni slabii si de
vorbe góle, ati decretatu o absurditate
mare, pre care — apoi amagitorulu vo-
stru principale, său unu amagitu alu seu,
a glorificat'o in celu mai ridiculu modu
— in colonele bunului „Romanulu“ din
Bucuresci, — de care insa aici a casa la
noi dlu c. Lonyay si cu cameraderia sa
a risu in pumni si a profitat spre a
stringe si mai bine legaturele sclaviei si
umilitiei nôstre natiunale, — vedeti,
domnilor, acolo, la oposiția federa-
listilor, a nume la cehi — este logica,
este politica; acolo la fraciele vostre, si
a nume in luptele, argumentările si de-
cretările vostre contra programei, poli-
ticei propuse si recomandate de noi, n'a
fostu de cătu — malitia, absurditate, ne-
bunia.

Vi atragemu atentiunea la intere-
santele miscări si desvoltări electoralni de
peste Laita, anume in Boemia si Moravia,
observati-le, studiatii-le, si — invetiatii,
măcar pentru viitoru!

Evenimentele pre noi ne-au justicatu,
pre dd. conduceorii romani, fosti con-
trari ai nostri, ii-au condamnatu. —

Miseria financiala ungurésca face
progresu pre di ce merge. Ministrul de
finantie, celu atâtua de glorificat
de catra press'a guvernamentală
pentru pretins'a lui capacitate, in pre-
vederea ruinei totale a tierei plasmuesce
acu dlu si noptea la planuri financiali.
Resultatulu elucubratiilor „genialul
financiaru“ insa este: rocuri scădere
absoluti necesităti de a contrage unu nou
imprumut pentru acoperirea deficitului
pre anulu 1874. Si deci erasi cersiesce
escenti'a sa pre la Berlin, Hamburg,
Paris si Londra; era aici a casa a grigitu
„genialulu financiaru“ de scoterea res-
tantelor de dări prin esecutiuni si
mai severe de cătu panacuma, mai deu-
nadi emitiendu o noua ordinatiune in
acesta causa. „N. fr. Pr.“, campionulu
principale alu dualismului némtio-ma-
giaru, luandu actu de acesta noua drac-
onica dispusetiune magiaru, observa că:
„severu, ne'ndurat su foră inima ca
guvernul magiaru in esecutiurea esecuti-
unilor pentru dări, nu mai este altu
pre lume.“

In tiéra democratiei, a proclama-
rii drepturilor umanitatii si in carea
sau decretatu „libertatea, egalitatea si
fratieră“, in acea frumosă tiéra, in
Francia cea multu cercata, cresce si in-
floresce Reactiunea. Monarchismulu si

Ultramon tanismulu face progresu infri-
cosiate, si cei ce nu vedu mai departe de
vérulu nasului, credu că Francia este
osendita a fi guvernata si impinsa cu
secli inderetru de cei mai inficosati ul-
tramontani, de Pap'a si iesuitii de la
Roma.

Si intr'adeveru, incependum de la in-
stalarea guvernului actuale, alu coali-
tiunei tuturor plotistilor contra
suveranitatii poporului, n'a fostu nici
una propositiune a Papalinilor respinsa
de Adunant'a din Versailles; desătote
sunt unu afrontu contra mintei sanetose,
sunt absurdur si ridice.

Stimămu religiunea fie-carui omu,
pentru că este cea mai sacra convic-
tiune a sufletului. Candu insa intr'o cor-
poratiune legalativa unu deputat clerical
are cutesanti'a d'a propune, astazi
in timpul luminarii si inca in Francia,
glorios'a si generos'a anteluptăria de
ideie sublime si liberali, — ca corpulu le-
giutoriu se dechiară că: se devotă bi-
sericii catolice si redica una gigantica
biserica pre Montmartre, dreptu dovédă
că Francia s'a pocaitu si a apucat pre
calea ce duce la mantuire, (adecă la
Roma) — cändu insolentiei iesuitilor
asiă de iute si de mari i crescute cörnele,
este impossibile a nu se indignă lumea
si omenii de omenia! Pentru că aci ve-
demu — nu pe religiosulu, ci pre iesuitulu.
Insa a grigitiu provedinti'a, ca arborii se
nu crește pana in ceriu!

Comice iesuitilor si monarchisti-
lor ce domnescu acumă preste Francia,
le va ciuntă poporul francesu curendu
său mai tardiu; caci odata totu trebue
se se disolve acea Adunantă de teatrali-
sti si plotistii din Versailles, si la
alegerile universali poporulu 'si va pro-
nunciă verdictulu seu. —

Pan' atuncia insa popii catolici si
monarchistii mergu rapede nainte. Tōte
propusetiunile guvernului se primescu cu
imposanta majoritate de voturi. Alalta
ieri, luni, s'a desbatutu asupra interpe-
latiunei dlu Jules Favre, in privint'a
politiciei interne a guvernului. Despre
acesta siedintia forte interesanta avem
unu reportu speciale, 'lu rezervămu insa
pentru numerulu viitoru. Pentru acumă
amintim numai, cumca s'a primitu tre-
cerea la ordinea dilei preste interpe-
latiunea dlu Favre, votandu 400 de de-
putati, contra 272, incredere guvernul
actuale. Va se dica: cele 14 biete vo-
turi, cu cari in 24 maiu a invinsu coaliti-
uni si s'a trentit dlu Thiers, s'au in-
multit la 170! — Pre cătu de miracu-
lous se pare acăstă inmultire de aderinti
ai guvernului actuale, pre atâtua este de
naturale, daca cercetămu elemintele din
care e compusa Adunant'a din Versail-
les. E compusa din iesuiti, farisei si alti
ómeni ticalosi, era iesuitii si fariseii si
ticalosii, in miserabilitatea loru si pana
ce mai au unu picu de rusine, nu cuté-
dia a esă pre facia, ci — sit venia verbo
— bega cód'a intre picióra ca canele ba-
tutu si rusinatu de domnulu seu. Acum
că dlu Thiers nu mai e la potere, acei
miserabili ómeni au pusu rusinea si ome-
ni'a la o parte si tragu la carulu reac-
tiunei, ce duce la limanulu intereselor
loru particularie, in daun'a poporului.
Casi cei de la noi.

In Spania numai un'a e permaninte:
confusiunea publica si caetele politice.
Congresulu din Madridu, precum amu-
spus dejă la timpulu seu, constă — cu
dispa retori'a exceptiune a unor monar-

chisti, din deputati republicani, insa
acesti republicani se impartă in siese
partide, dintre cari acusi un'a acusi alt'a
ajunge la cărma, — nici un'a insa nu se
pote sustine la potere mai pre lungu
timpu decătu multu pre — o luna de
dile. Din caotele publicu ce de mai mulți
ani domnesc in acăsta tiéra, par că va sè
resulte cu o ne-essorabila trista conse-
cintia perirea si disparerea ei dintre sta-
tele europene.

Septemana trecuta s'a constituitu
unu cabinet nou, si acesta inca ieri fu
onorat cu — votu de ne-incredere.

Intr'aceea Don Carlos cu armat'a
sa, acuma déjà de 14.000 de ostasi,
ocupa cetate după cetate. „Internati-
onal'a“ in mai multe orasii a proclamatu
„Comun'a“, si comunardii sunt mai fan-
tici intru aprinderi si devastări, decătu
cei de trista memoria de la Paris.

Intr'adeveru, par că va sè se adever-
reșca afirmatiunea unui invetiatu de
statu, cumca din acăsta tiéra, odinioara
atâtua de mare si tare, nu va sè se aléga
nimica. Par că o sè se adeverăsca de
trista si fatala assioma afirmatiunea uno-
ru naturalisti, cumca totu ce a ajunsu
odata la culmea poterii, trebue sè rein-
toreca in diosu si — mereu, mereu sè —
dispara, — in tocmai precum póm'a pré-
cōpta trebue sè cada diosu, si — sè
putrediește. —

PESTA, in 23 iuliu n.

Licentia beuturilor spiritose in Ro-
mania, carea a alarmat pre vagabundii jido-
vi din Romania in specialu, si preste totu pre
poporulu ovreu, in 1. iuliu intră in fine in vi-
gore. Acestu faptu a datu ansa jidovilor de
a face representatiuni colective catra toti po-
tentatii din lume, pentru a indupla pre
domitoriu Carolu, sè nimicăsca legea apro-
bata si sanctiunata de elu. Interesante si
chiar comice este agrairea deputatiunei, ce
jidovii din Viena au tramis la MSa dlu Ca-
rolu. „Mantitorulu si eliberatorulu si unic'a
sperantia a némului alesii alu lui Ddieu,“ se
numesce domnulu Carolu in agrairea despe-
ratilorlii filii ai lui Israile !

Sperămu insa in patriotismulu, romani-
tatea si loialitatea MSale, că ce a aprobatu
ieri, nu poate reprobă astazi, si legea cea salu-
tară si sanctiunata nu o va numi astazi „ru-
sine“ pentru genul omenescu, precum o stig-
matisara speculantii jidovii, si că deci nici
prin minte nu-i va trece să stergă, foră in-
voirea corpului legalativu, legea sanctiunata
mai de una di de elu; caci prin aceea ar viola
suveranitatea natiunei, ar compromite Tro-
nului tierii si s'ar compromite si pre sine in-
sus.

Faim'a cumca domnulu Carolu ar ave
intentiunea să abdice, s'a dovedit u de faimă
göla si de unu pium desiderium alu unei par-
tide. Totusi unele dilaria punu dejă in com-
binatiune personale, cari sè se aléga in casu
de vacantia de domitoriu.

Interesante este in acăsta privintia unu
articul in „Adeverulu“ din Craiova. Estra-
gemu din elu urmatōriile :

„Diarulu „Ialpugulu“ de Bolgradu, in pre-
vederile si dorintiele sale patrioticice de vacan-
tia de Domitoriu, propune se alegem unul
din mostenitorii reposatului Principe Ale-
sandru Ioane Cuza, sub regintia Altetei sale,
Principesei Elena Cuza, a dlu C. Negri si d.
C. Cretulescu, pana sè vina in majoritate
alesul spre a nu se poate compromite unirea
si a se tiené echilibrul diplomatic de din
afara, care ne amenintia in diferite moduri.
Intr'adeveru personale alese, ce sè compuna
regintia, sunt din cele mai respectabile, in

cari credemus că tota tiera va avea incdere; de astu numai statu li-a apărat din vedere on. Redactoru, se vede din multa simpatia catre repausatulu Principe Cuza, că principii mostenitorii si pe vietia, fia catu de buni si de respectabili, nu numai la noi, dar in tota Europa, in locu se aduca unu progresu in societate, ne au tereit spre regresu; si de aceea nu impartasim ideia on. Redactoru, ca se mai punem unu Domnitoru pe vietia seumostenitoru, precum din nenorocire amu avutu pecate se treceau si prin acestu purgatoriu, ci se intram in obiceurile nostre vechi, ca se alegem unu Domn romanu pe termenu de cinci seu siepte ani de dile, fiindu se avemu destui barbati, cu destula capacitate morală si politica, ca se ne conduca tote neaparatele trebuinti ale tieri spre progresu si civilisatiune, si in casu candu nu-si va indeplini cu devotamentu si abnegatiune sacrele datorintie la care este chiamatu, se nu mai avemu trebuintia se facem comploturi si revolutiuni, in care se se perda mi de omeni si se se compromita asemenea prin diferite persecutiuni, favorisandu-se oménii cei mai lasi, si miserabili, punendu-se in servitiul tradării si alu calomniei, forse se se ie in servitiula Statului omeni cu cunoscinta, moralitate si onestitate.

Eta caușa ce ne a facutu si ne va face totu d'una, se mu ne unim cu opiniunea diurnalului „ALPUGULU,” dura in casu parna se se pronuncia tiera ce felu de guvernamentu se ie suntemu de ideia, ca pentru respectarea mai multu a opiniunei tieri, forse se se faca cele mai mici intrigi de aspiratiuni la domnia, se se numesca o regentia compusa de dlu Nicolas Goleșcu, C. Negri si Ioanne Bratișanu, pe care tiera ii cunosc forte bine, ca nu vor lucra nici odata pentru interesul loru, fiindu se au avutu destule occasioni se-i veda in capulu unor asemenea afaceri, ci vor lucra numai pentru binele si fericirea tieri. Si candu chiar unulu dintre acestia vom avea fericirea se fia Domn pe termenu de siepte ani, nu ne vom inselă catu de pucinu.”

Caracteristice din Ciacova.

(Decurgerea nouei pertractari in caușa de despartire a Romanilor de catra Ierarhiei serbește. — Necesitatea intentării de procesu pentru despartire. — Lipsa si urgintia de a depliniri definitive a securului protopresviterialu de secol. — (Continuare si incheiere din nrul precedente.)

Am curmatu in nrul precedinte acolo, unde dlu protopopu si conducerioru alu Comisiunei serbe, vătematu de ai sei, parasi adunarea, carea apoi in data se disolvă.

Acuma noi au sciamu ce se facem, — trăb' nu ni-am ispravito; stămu pe cugete se facem si noi casi dlu prota, se mergem a casa fara ispravela, caci aveam mai multe cause. Inse considerandu momentuositatea cestiunii, — si spundu-ni-se, că de catra sâra oménii noștri o se vina cu totii, — rugaramu pre dlu prota Tabakovits, ca se remana pana mane-di, dora vom poté termina ceva.

Dar fratii serbi si cu dlu prota, furiosi si maniosi nainte de mediadi, dupa prandiu era se impacara, apoi se vedeti numai ce manevre scin face fratii si domnii serbi, candu e vorba ca se si sploatedia interesele egoistic! Ei tramisera dupa noi se continuam, respective terminam iute si de locu pertractarea, caci ei nu voru se astepte pana manedi fiind tocmai di de tergu.

Ne duseram era la scola, carea era indesuita de multimea serbiloru, — era romanasiu nostri abia erau vr'o 3—4. Domnii in vîtiatori Nicolae viciu si Musteti stringeu din umeri; pre fratii serbi inzedaru ii reflectam, că poporul nostru nefindu de facia, nu potem continuam necum incheia pertractarea, — ei pretinsera ca se luam la protocolu dechiaratiunea loru si deca vor veni romanii pe sâra, măcar si pan' la mediul noptii, ei vor astepta si atunci se dechiare si ei!

Vedantu noi că serbi prin astfelu de capritiu voescu se ne maltrateze — nu for de scopu, li feceram pe voia, — numai ca se nu li dămu causa de mania si ca se potem incheia ceva.

Fiindu apoi vorba, că cine se compuna si pôrte protocolulu de pertractare, — noi erau li-am lasatu in voia libera, ca se decida ei cum vor vré; si ei ne insarcinara pre noi cu purtarea protocolului, care protocolu apoi

comisiunea serba avea se-lu traduca serbesce; — si la acest'a ne supuseram.

Inse ce se vedi! Fratii serbi nainte d'a se apucă notariulu comisiunei romane Petru Petroviciu de redigerea protocolului, mi se pusera cu instructiuni si conditiuni, că cum trebuie redigiatu protocolul si ce este permisul din partea loru a se scrie in protocol.

Aci era suficienta caușa, ca se ne incalcim, dar dedati fiindu cu capritiele rabulistic ale domnilor serbi — am socotit si nimiam oteritu, ca se ii lasam se-si faca vî'a, — se-i vedemus că ce vor se dechiare la protocol.

Rolul de dictatoru luase la inceputu dlu si vechiulu amicu Petru de Bota, cunoscutu inca de sub custata ces. reg. pretura din Boccea, unde la anulu 1858/9 sub sistem'a lui Bach era actuarium si se da de romanu; er adi celu mai invapaiatu serbu, — oratoru si parlamentaristu minunat, — apoi aperotoriu, luptaciu alu intereselor serbe; — de traducetoriu alu protocolului se ingagiă unu domnu serbu, Peter Gyurits, adjuncetu pretorialu, — erasi mare si invapaiatu serbu, eselinte oratoru, — par' că totu in parlamente a fost!

Lupt'a se incepă deci cu compunerea protocolului la 3 ore dupa mediasi; — fratii serbi dictau pre intrecute si faceau reflecții la protocolu, — in catu pre notariulu comisiunii nostre, lu sburase sudorile; era romanasiu nostri taceu tacerea pescelui, — dar conduceatoriu comisiunii nostre, parintele protosincelu, sciindu serbesce, avea se se lupte cu membrii comisiunii serbe, in catu acusi era se-si esa din paciuntia.

Astfelu dupa ce se luara la protocolu, ce se tramește onor. Redactiuni spre bine-votori publicare, tote argumintele serbiloru, si chiarificările referitorie la scaderile subversante se consumă timpulu de la 3 pana la 10 ore sâra, d'odata se ivi o multime de romani, veniti de la lucru, cari intrandu in spatiu a localitate a scolei si descoperiră pararea de reu, că despre venirea comisiunilor n'au sciutu nimic'a pana atunci sâra!

Infacișarea romanilor facu o imprezioane neplacuta a supra fratilor serbi, tote fusera bune — poza azi, dar candu poporul roman — la intrebările puse — respnsase resolutu si unanim: Că actul de impacatiune ce l'au incheiatu domnii asta tâma cu cei optu inei barbati de incredere, alesii ei de ei, nu este alu poporului, ci alu Domnilor cari l'au facutu fara scirea si voia poporului, fratii serbi erau frapati si infuriati, atacau comisiunea romana, pentru că si-a tienutu de detorintia a descoperirii poporului, adeca conformu conlusului delegationalu, si publică atatu acutu de impacatiune de mai nainte, catu si dechiaratiunile serbiloru de sub nril 2 si 4, din protocolu.

Se intinse apoi o disputa infocata intre ambele comisiuni si intre ambele grupe, de serbi si romani, de cari lupte nici intr'o comună mestecata pe unde am fost nu patramu!

Era la incheierea protocolului, — romanii nu voiau se scie nimicu de cele ce au facutu cei optu conlocutori ai loru, numiti barbati de incredere; caci nime nu ii-a incrementat, nici impotiterit u se pacteze, ci numai se negociedie cu serbii!

Acesti barbati de incredere, fiindu asidere intrebati despre starea lucrului, recunoscera in facia coreligionarilor serbi si naintea ambelor comisiuni, cumca asia este, si a nume că la pactul din 1/13 si 1/14 novembrie 1872 n'au fostu de facia majoritatea poporului roman, ci numai vr'o 30—40 locutori; cumca acestia, pre cei 12 barbati de incredere ii-au alesu numai ca se se inteleaga cu serbii, si apoi adunendu-se erasi totu poporul se-i se faca cunoscute, că e se a ispravita cu serbii si cum au se se impace, atunci se se incheia contractul de impacatiune!

Dar acest'a nu s'a intemplatu, caci dintrę cei 12 barbati de incredere — 4 s'au absențat, vedantu că se luera astfelu, nu cum doriora poporulu; ceia lalit 8 barbati de incredere descoperira francamente, că nici ei nu voiau se subscrise protocolulu de impacatiune dar' domnii din comisiune si cu dlu solgabireu nu li-av mai datu pace, ci ii-au indemnatur se subscrise, cu totu că ei li-av disu domnilor ca se conchiamem inca odata poporulu si desco-

perindu-i cum s'au terguitu cu fratii serbi, se-lu intrebe deca primesce seu ba impacatiunea; inse domnii nu voiau se faca!

Poporul confirmă acesta dechiaratiune desfasurata mai bine prima investitorii romani locali, aducendu serbiloru amintire că candu se edificatu biserică, romani fiindu si mai numerosi si mai avuti, ei au contribuit mai multu, er serbi, fiindu pre atunci nu numai forte seraci, dar chiar pucini, de orace si numai mai tardiu se inmaltira prin serbisarea mai multor familie, contribuia forte pucinu.

Mai multu nici nu li-a trebuitu furibundilor serbi — onore dlui si fratelui Bota, carele nu mai dise nici o vorba, impresunatul de dechiaratiunea romanilor. — El se scularea si protestara in contra comisiunei nostre, că procede ca si candu ar tine o investigatiune formale, si candu era se se scrie la protocolu dechiaratiunea romanilor, fratii serbi de loiali si toleranti ce sunt protestara cu tota cerbicozitatea!

Inzedar li-a reflectatul comisiunea nostra, că precum s'au luat la protocolu tote argumintele si obiectiunile loru cele mai minutișe, — de sine se intelege, că si dechiaratiunile romanilor trebuie se se considere si inscrise in protocolu, — 'despre ce inse' nemicu nu voiau se scie, ci cereau ca protocolul se se cetește simplu — va se dică numai expunerile loru — si se se incheie!

Absurditatea acesta ne mai pomenita nu o poturam face, — ci desii timpulu era naintatul 12 1/2 ore dupa mediu noptii, totu se se ispravim ceva, — Li-am disu: 1. Să se invoii a intră in nouă Negociatiune de impacatiune cu romanii, si in acestu casu să amenda pertractarea pe mane; 2. Să deca nu se invoii, utinici lasati si pre romani, ca si desii expresiune liberă dorintilor loru si se-lise de la protocolu si a loru dechiaratiune, precum s'au luat a Dobro!

Acesta a fostu consecintia lögica si cetera leiala si ecuitabile din partea comisiunii nostre; dar fratii serbi despre cea de anata cerere nu voiau se scie nimicu, basandu se pe argumintele loru din nr. 4. alu protocolu.

Nici despre a doua cerere nu voiau se scie, — dicindu ca dechiaratiunile romanilor sunt nefundate si altereză primul impacatiune; — dar spunendu-li comisiunea nostra, cumca aceea impacatiune si asia de sine se nimicesc, — deca nu intram in complanari noue, si — dupa ce si dlu confrate Bota, incrediatu omu a loru, ii capacitate, abia se invoia cane canesce, ca se se ie la protocolu si dechiaratiunea romanilor!

Tumultul si larm'a erau ingrozitorie, candu se continua protocolul; inscriindu-se dechiaratiunea romanilor, sidupă ce se cete, — si romanii se dechiarau multiaminti, — fratii serbi deodata se infuriara si dechiarandu, că nu subscrisu protocolul, conjurandu si comisiunea loru ca se nu-lu subscrise, ni spusera verde, că repasiesc si de la primul act de impacatiune, — si cu aceste se indepartara fara nici se isprava!

Asia dura romanii nostri din Ciacova, ajungendu-si scopulu dorit, de — impacatiunea nefavorabila pentru ei se nimici chiar prin serbi, acuma sunt avisati la calea procesuale, unde spéra că totusi vor cascoigă mai multu de catu cu ce voiau fratii serbi, se-i impace odata pentru totdeun'a.

Retornandu comisiunea nostra a casa, dlu prota Tabakovits dicea, că ar fi consultu se mai incercam odata o pactă cu fratii serbi Ciacoveni, — pana ce adeca se va evaporă din ei spiritulu celu iritat; dar tocmai candu scriu aceste, primiramu de la fratii serbi o telegrama, prin carea ni comunică, că astăptă comisiunea nostra pre langa strictă sustinere a pactului din 1/13 novembrie 1872. Va se dica domnii serbi potesou erasi comisiunea, ca s'o torturedie catu e năptea sub conditiune, ca se sustiena seriosu actulu impacatiunei de mai nainte!

Noi inse o spunem categoricu si domnilor serbi din Ciacova, apoi si domnilor nostri, cari tienu, că impacatiunea pentru romanii a fostu dreptă si acceptavera, li-dicem, că ori catu se ne mai chiame serbii — astfelu, — nu vom merge, — ci vom statui si esoperă la locul competente catu mai urgente ca procesul se se intenedie cu intetire, caci numai pre acesta cale romanii nostri din Ciacova, persecutati de coreligionarii serbi si lipsiti de inteliginti, nesprigniti de

nime, — se vor poté scapa de terorii serbiloru, si ai vor ajunge scopulu dorit a se emancipa.

Nu incepe nici o indoie, că doritul si cu multu mai bine, deca se pota diloci o impacatiune, dar' fratișca si etiile, carea se fie multiamintu pre romnostri catu de catu, — si măcar eu ca sacrificiu, cu atatu mai vertosu ca ei si ne-am convinsu pe deplinu, că orasul Ciacova este asa dicendu centrul comun dintrę comitattele Temisiei si Toronto, acolo necesitatea intemeierii unei parohii romane e constatata de intetoria si ne navera!

Numai unu preotu cultu si energiar' fi in stare a descepta si lumina pop de acolo; dar' decatu se se octroedie romloru din Ciacova o impacatiune fortis daunose, — mai bine astepte pana ce dea tinea se va indeplini prin procesu; ca suferitul romanii ortodossi secole intre n'au perit, — desi ii-ai slabit in tota viata!

Ar fi de dorit in se, ca marita nădejde de delegatiune congrasuală si intetiea de la Tribunalul conformu Invioialei noastre punctu XX pentru grabnică intenție procesului si spre scopulu acesta, intenție legatiunea nostra se se credinticeze poruncii advokatului dibaci, caruia se-i predă actele referitorie la acesta controversia.

Inse abstragendu de la tota aceasta, fi timpulu supremu, si ar jacă intru insulă causei nostre si mai tare ar fi de de se necessariu, ca Venerabilul Consilie episcopal de Caransebeșiu se se decide a deplini definitiviste protopresvitaratul Ciacova cu unu barbatu calificat, energic aptu d'a restabili ordinea, vîdii, ditul si auctoritatea diecesei romane, — destăptă in poporul nostru spiritul si suferirea receruta facia de causele si intelese vitali.

Unu protopresviteru chiamatu sprea, fie măcar si administratorul actual, dar' — nu cu resedintia in Fizesiu, Ciacova, — poate folosi multu, ba ar fi in nu numai in Ciacova, ci in tota comună tractu unde e trebuintia — a intemeia chiese înfloritoare si folositorie evangeliu nationali-bisericesc! Am disu:

Mădăraș, (l. Oravita,) in 13 iulie

Onorate de Redactoru! Credemus si placere onoratului publicu candu veni a-i face cunoscute, cumca in jurul noastre semenaturele sunt asia de frumos manose, in catu vediindu-le te credi si gradin' raiului si sufletul ti se nalti si laudandu pre Ddieu pentru binecuvantare. Numai cucurudiul inochiata, avendu lipsa de o manosă plătită, tru carea ne rogaramu in biserica astăzi, mineca, la Tatalu din ceriu.

O alta scire imbucuratoare ee avem im partasim onoratului publicu, este data tarea si luminarea poporului in aceste judecătore noastre Gruia Lîmba, candidatul de dupa stă la liturgia rostindu poporul scurta oratiune, inceputu cu frumosetele vînturi: „Lumin'a este vietia, intuneric este mărturie si numai unde este lumina, poate fi fericire.“ Si arestandu-ni si splicandu acestu mare adeveru, ni dovedi totu oca sa lumin'a si fericirea se poate afila in vestimentu, er' in vestimentul si in scoli si cărti. „Cărti insa,“ dice cuventatoriu, — pentru Voi, plugarilor si ocnarilor, bătrâni nostri cei invetati pan' acum nu puncine au scrisu. Acum că acei bătrâni vediindu că foră Voi, poporul, nemul romnesc nu poate inainta, au inceputu a griji. Voi si a vi dă si Voa carte si a ve duca la min'a adeverului, scriindu cărti in limba verată românescă, in limb'a ce Voi o privesisti si carea Voi ati pastrat' dupa frumosete precum ni-au dat'o parintii si mosi-strani nostri. Cumperati acesta carte, căci Voa ea menita, cumperati-o si cetiti-o, să se vi-o ceteșca fiul vostru său care si carturari; si cetindu-o său audindu-o estimă se Vi veti lumina mintea si incalzidi si imprestia inim'a!

Arestandu-ni apoi folosulu celu mare vînturi trage din cetearea cărtii „Robitton“ credintiandu-ne că: „De lumine ară parte și care ară carte,“ oménii astfelu erau de inimă, incătu dupa mediadi se prenume-

grate 20 de ani si speram ca in statul nostru vor trece preste 40 de exemplari din „Robinson”, caci noi tinerii daram pana si celu din urma crucieru pentru o carte din carea, serisa fiindu in limb'a priceputa de noi, potam s se invetiama si s se ne lumina. Nu alu nostru, alu plugarilor, pe cat este, ca am reusit asta de inderertru de cele lalte popora, si alu literatilor nostri, cari pre pucinu au grigiu de noi si pre pucinu a cultivat gradin'a literaturei adeveratu popularie. Coboriti ve Voi, literatilor, cei pucinu la numru, coboriti ve Voi cu facia vostra la mi diosu, caci noi, milioanele, nu ve vedem si nu ve pricepem, si nevediendu-ve si ne-spedezi-ve, nu ne potem innalzta susu la voi!

Binecuvantate se fia numele acelorui barbati, cari si aducu a minte de noi si niun carti in limb'a nostra si nu in cea schimboasa. —

La capetu afiamu de lipaa a intregi corespondinti'a de langa Oravita, publicata in nrul 36 alu „Albinei”. In acea corespondinta se sprijindu-se meritat' a recunoscintia unor sumate persoane pentru meritele loru intru impodobirea bisericii noastre, sa treacutu in vedere o persoana binemeritata de biserica nostra din locu. Este preotul nostru Adamu Popoviciu, carele a staruitu la bisericii si la indemnitate se contribuiesca la suma recuperata pentru zugrafirea altariului; si la indemnitate omului si a contribuitu multu la scopirea cu arama a turnului bisericii, si in multe altele a indemnitate si inmultu ocharii nostri, ca se face pasii de pe la locul competinte, pentru ca credeam ca li se tragu pre sema a cultului, si se deeliberioi hostre din locu si nu, ca mai hainte, in Steierdorf. — Onore tutuia celor ce li se cuvinte onore. Se traiesca amintele Adamu!

Dospredie plugar.

Oravita, in 18 iuliu.
Regimul magiar celu ce se crede astazi tare si mare, dupace ne a ruinat totalitatea pre terenulu economicu si dupace prin astazi, recrutata si dintre ai nostri, ne persuadeau si a nostra politica. — acum luna din raspoteri, ca se ne ie din mana si ultimale medilile de desvoltare si salvare natiunii: sciale noastre confesionali.

Statul nostru, caruia i place a-se numi super-constitutionalu, liberalu si democratice, este in faptu unu statu de despotie de coruptiune. Legile magiare vechi si noi, sunt totu privilegia personali din evul meu.

Ei bine! Ce este de facutu? se despreau si se fugim de aci, parasiindu vetrele romanesca si se abdicemu de semtiul naionalu? Nici decat, caci tocmai acesta critica situatiunea trebuie se ne afirma si se dama dovedi, ca pre langa tote exceptiunile purcese de sus, totu mai avem unu caracter nobile, cari se lupta cu perseveranta si credintia pentru natiunea noastră.

Situatiunea nostra preste totu este una, precum se asupra scolelor noastre conformati din dia in dia devine totu mai sistematic si mai nadusitoria. Domnii magari, si se multumesc numai a ni rapa acelale ale noastre, cari nu au fostu pana acum a stare a se sustinere, ci tindu a ni luau din mana si pre acelea, cari sunt edificate si sustinute in modu mai bunu de noi si din propriele noastre poteri, decat cum sunt chiar ale care redicte, in mare parte si din a nostra voce.

Acum de curendu unu d. pretore, cu numele Fabry, a emis in partile noastre o natiuni, in carea se impune strictu reprezentantilor comunali stergerea darii penale cultu din bugetulu communalu.

Ei bine; darea pentru scola vréu se nisterga din bugetulu communalu domnii cei mici, domnulu celu mai mare preste scol, respect, si opresce cartile scolari; si totusi membrilor, obrosnici ce sunt sustinu ca vreau prosperarea nostra si a tuturor natiunilor din Ungaria;

Reditarea de scole natiunali, sustinerea a cultivarea loru este terenulu pre care trebuie se lucraru cu totii in armonia si din poterile noastre cu totii, umerul uumeru, ca se veda din cei ingamfati si se se convinga ca maner este de despotici vor devini densii intru apesarea nostra, intre ai nostri totu mai destui omeni de omenia, cari se lucra pentru natiunarea si prosperarea natiunei noastre.

G.

Oravita, 11 iuliu n. 1873.

Multu Onorate Domnule Redactoru! In nrul 44 a pretiului diuaru „Albina” se publica una corespondentia din Graz, cu datu 15-27 maiu a. c. si subscrise de „Societatea Romanismulu”. Aceasta, seu mai bine advacatul ei, folosindu-se totu de acelasi dictiunariu de care se folosi si dlu drd. N. Dima in nr. 28 alu „Fed.” a. c. me presinta onoratului publicu romanu ca pre ureditoriu relelor, ce esista intre tinerii romani de aci, fara ca se rosiasca naintea judecatii omului nepreocupati, seu se aiba temere de Diebul dreptati.

Deterinti a morală de a nu lasa pre on. publicu romanu se fia sedusu prin atari pascuile, si onorea-mi atacata, pretinsera se respundu si deslucescu lucrulu numai de catu; cauza intardiarei inse fui ca nu avui la dispozitivne acelu numeru din Albina pana astazi, candu deai cam tardiu, totusi vinu a rogá pre on. redactiune, ca se-mi deschida pucinu locu in colonele Albinei pentru lamurirea judeverului, a promisiendu totu de odata, ca voi fi catu se poate de scurtu si obiectivu.

De trei ani, de candu esista societates Romanismulu, am scrisu in diuariulu „Federatiunea” unu articolu despre serbarea ajunului anului nou 1872, si in anulu acesta altul in nr. 26, la care inse nu m'a indemnaturu, dupa cum i-place advacatului amentitui, parerea ca corporatiunea e pentru individu, si nu individu pentru corporatiune, ci m'a constrinsu nemazuritatea acelui conclusu, carele e diametralmente contrarie ideiei de societate. Dlu drdu Dima s'a apucatu si a scrisu quasi reflesuni la acelu articolu, dar dupa cum se poate convinge ori ce omu cu mentie sanatosă, — nepotendu aduce ratiune suficiente — se svircoll in coca si in colo, doare eu două calumniandu pre toti cei ce nu mai apartienem societatii. — Eu am respunsu in nr. 32 alu „Fed.” la acele calumnie si tota lumea neprincipala va vedea, ca se orbece ca densii; si altii, mai descepti esira de senesi, vediendu ca cu atari oameni nu se potu intlege, ca se sustiena o societate, dupa cum recere spiritulu tempului si santa nostra causa. — Si-apoi la urm'a urmeloru totu eu sum cauza la acele rele, eu carele mai de multe ori mi-am redicatu vócea in adunările societatii, ca se iertam unulu altuia si se provocam, pre tota junimea romana de aci ca se intre erasi in societate si astfelui manu in mana se pasim spre realizarea scopului maretii, ce-lu involvare sacrulu nume „Romanismulu”. Deceau uitatu dnii membri presenti, patru la numeru, de procedura mea pentru unirea toturor, benevolesca si deschidie protocolele — de mai au ver unulu — si se vor convinge, ca mi se respinse mai de multe ori atari propunerii; dlu P. T. le va spune de vă voi — la casu candu si atari protocole nu vor mai esiste.

Éta dar', Onoratu publicu cetitoriu, de ce me numesce ureditoriu relelor, proponitulu advacatul alu soc. Romanismulu!

Motivul, care m'a impedeceat se primescu postulu oferit, l'am arestatu in nr 32 a diuariului „Fed”; dar' marturisescu sinceru, ca eu asi fi trasu dunga preste tote, deca asi fi observat in decursulu semestrului primu a anului acestuia, ca in adeveru omenii se patrundu de ideia a societătii si voiescudin susfletu, ca „Romanismulu” se cuprinda in sene intréga tinerimea studiosa romana de aci; vediendu inse ca certele si ur'a personala nu mai vroescu se se finesc, cugetai a fi mai consultu se fiu membru, contribuindu dupa poteri la realizarea scopului si mai departe, dar lasandu altuia se fia oficialu, cace din cinci semestre, fui oficialu in trei succesive, pre candu altii nu erau nice oficiali si nice ca lucrau alt'a, deca nu vor si atribui de activitate aceea ce singuru li mai placea, adeca provocarea la certe. — Urmarea din acestu propusul alu meu fui, ca eu sum timbratu de ureditorulu toturor relelor. Tribunalulu supremu, natiunea va judeca!

In corresp. aceea maestrita se asta forte multe lucruri, cari nu facu nice candu onore corespondentului, si pre cari nice ca le astu demne de ceva respunsu, fiindu convinsu ca onoratului publicu cetitoriu le-a vediutu simplicitatea; trecu preste tote, numai ca se se finesc odata polemica acesa atatul de neplacuta, carea s'ar fi inchieatu altu-cum cu respunsulu dlu drdu Dim'a iu nrulu 28 a „Fed.”, deca combatea dsa obiectivu numai cele ce le-am scrisu eu in nr 25 a accestiasi foi, si nu tinea predice morali acelor a ce-lu cunoscu pre bine, folosindu-se de art'a iesuitilor in argumente, din cari argumente, dupa cum se vede, a adoptat si autorulu articulului din nr. 44 a pretiului Albina pre acel'a, ca societatea a adusu in semestrulu primu unu conclusu, prin care se impune fia carui membru deterinti a se primesca cutare seu cutare postu etc., de care conclusu eu unulu numi aducu de locu amente si nice ca l'am astiatu prin protocolele semestrului acelui. Omenii,

In corespondentia duii advacatu se dice mai departe, ca din protocolele de prestatu si ar pota vedea pre bine, cene e causa de societatea fu trasa la tribunalu, dar' acele protocole lipsescu, de ora-ce fu Contea secretariu. — Candu mi-am depusu mandatulu de secretariu, am manuatu succesorelui meu totale actele de impreuna cu protocolele sedintelor, predandu-i in scrisu totu ce era la mine apartientoriu societătii, dar' se vede ca societatea a perduto, seu mi mai place a dice — a nemicitu totu aceea ce nu i serva spre onore din cele inprotocolate, caci in semestrulu alu II-lea alu anului trecutu nu fui membru. Si acum totu dnu vine si striga in gura mare, ca eu nu am facutu protocolele, fiindu secretariu. Acesta infamia o respingu cu disprezt, si dechiaru naintea tribunalului publicu de omu fora caracteru pre acel'a ce cutidia se serie in diuariu publicu o atare mentiuna, fara ca se-mi probedie cu ratiuciniulu subscrisu de mine.

E adeveru ca unirea intre membrii societatii s'a clatinatu cam de multisoru, si la asta dea anza imprejurarea ca toti se tieneau de nefalibili; unulu era mai preocpusu ca celaltu, si acei cari facuse experientia mai multi ani pre la universitate, erau batjocuriti de cei ce abia esise din scolele medie. Mai incopura apoi a-si cachide pre unulu si pre altulu cace nu voiau cu totii ca se orbece ca densii; si altii, mai descepti esira de senesi, vediendu ca cu atari oameni nu se potu intlege, ca se sustiena o societate, dupa cum recere spiritulu tempului si santa nostra causa. — Si-apoi la urm'a urmeloru totu eu sum cauza la acele rele, eu carele mai de multe ori mi-am redicatu vócea in adunările societatii, ca se iertam unulu altuia si se provocam, pre tota junimea romana de aci ca se intre erasi in societate si astfelui manu in mana se pasim spre realizarea scopului maretii, ce-lu involve sacrulu nume „Romanismulu”. Deceau uitatu dnii membri presenti, patru la numeru, de procedura mea pentru unirea toturor, benevolesca si deschidie protocolele — de mai au ver unulu — si se vor convinge, ca mi se respinse mai de multe ori atari propunerii; dlu P. T. le va spune de vă voi — la casu candu si atari protocole nu vor mai esiste.

Éta dar', Onoratu publicu cetitoriu, de ce me numesce ureditoriu relelor, proponitulu advacatul alu soc. Romanismulu!

Motivul, care m'a impedeceat se primescu postulu oferit, l'am arestatu in nr 32 a diuariului „Fed”; dar' marturisescu sinceru, ca eu asi fi trasu dunga preste tote, deca asi fi observat in decursulu semestrului primu a anului acestuia, ca in adeveru omenii se patrundu de ideia a societătii si voiescudin susfletu, ca „Romanismulu” se cuprinda in sene intréga tinerimea studiosa romana de aci; vediendu inse ca certele si ur'a personala nu mai vroescu se se finesc, cugetai a fi mai consultu se fiu membru, contribuindu dupa poteri la realizarea scopului si mai departe, dar lasandu altuia se fia oficialu, cace din cinci semestre, fui oficialu in trei succesive, pre candu altii nu erau nice oficiali si nice ca lucrau alt'a, deca nu vor si atribui de activitate aceea ce singuru li mai placea, adeca provocarea la certe. — Urmarea din acestu propusul alu meu fui, ca eu sum timbratu de ureditorulu toturor relelor. Tribunalulu supremu, natiunea va judeca!

In corresp. aceea maestrita se asta forte multe lucruri, cari nu facu nice candu onore corespondentului, si pre cari nice ca le astu demne de ceva respunsu, fiindu convinsu ca onoratului publicu cetitoriu le-a vediutu simplicitatea; trecu preste tote, numai ca se se finesc odata polemica acesa atatul de neplacuta, carea s'ar fi inchieatu altu-cum cu respunsulu dlu drdu Dim'a iu nrulu 28 a „Fed.”, deca combatea dsa obiectivu numai cele ce le-am scrisu eu in nr 25 a accestiasi foi, si nu tinea predice morali acelor a ce-lu cunoscu pre bine, folosindu-se de art'a iesuitilor in argumente, din cari argumente, dupa cum se vede, a adoptat si autorulu articulului din nr. 44 a pretiului Albina pre acel'a, ca societatea a adusu in semestrulu primu unu conclusu, prin care se impune fia carui membru deterinti a se primesca cutare seu cutare postu etc., de care conclusu eu unulu numi aducu de locu amente si nice ca l'am astiatu prin protocolele semestrului acelui. Omenii,

dupa cum se vede, se supera deca li se spune adeverulu, dar' ce se li faci, ca ce Boese Fructe trăgăt die böse Saat, dice Schiller.

Taodori, Contea stud. de filosofia.

Bosnari, in 5 iulie n.

(Replica.) Vediendu in numerulu 45 alu „Albinei”, cumca primari'a din Resinari, invinsuata pentru inculparile facute ei de unii asupriti, in numerulu 36 arunca si asupra mea segeci venindose, — am cestiu de mai multe ori acea confusa corespondintia pana i-am potutu asta intellesulu, care tienece — nu a rectifica, ci numai a insulta pre toti acaja, cari au cutesanti'a de a publica scadurile acestei primarie si nu vor se retaca abuzurile si negrigninti'a ei.

Nainte de a veni la calumniele si impunitatile aruncate asupra mea, rog pe onorat'a redactiune, a constata adeverulu, cumca susu numit'a corespondintia in numerulu 36, nu deriva de la mine. (Manuscriptul, ni este inca la mana si confirmam cumca autorele corespondintiei nu este dlu P. B. Red.)

Primari'a Resinariului mai antau face imputari „Albinei”, apoi insulta pre „Telegraful romanu” pentru ca a publicat mai multe corespondintie de ale mele.

Intrig'a si reint'a par' ca ar fi una din blastele insusiri ale romanului. Presedintele sinodului conchiamă sinodulu, conformu concluzului sinodale, la biserica cea mare, ér ce-lalaltu preotu convocă totu acestu sinodu, pentru de a face desbinare intre poporul, la biserica cea mica, din care cauza si nodul parochiale ordinariu in anulu prezente nici nu s'a tienutu. Inse despre acestea alta data.

Candu cineva, condusu de simtiulu binelui comunu se adopera d'a investiia pre cei neprinciputi, seu a indreptá pre cei greșiti, ér acestia in locu de a fi multiamitori, lu insulta, unii ca acestia seu nu au mintea tota, seu sunt reușitosi si lipsiti de totu simtiulu moralu. Unulu dintre acestea defecte se vede ca au si membrii primarii din Resinari. (Trebul se stergem patru pagini intrege, caci nu tieneu necesaria insirarea corespondintelor duii P. B. scrise de patru ani in coci prin diferite diaria, manecandu intru tota, precum se vede, din buna intentiune. Red.)

Déca in corespondintiele mele nu am laudat pre membrii primarii, ca sunt morali, drepti si staruescu numai binele comunu, — seu pre notariulu Ilariu Mutu, ca si implinește cu conscientia detorintele de oficiu, cauza este ca nu sunt dedat a scrie neadeveruri.

Déca nu amu descrius pre acel preot, cari si vedu numai de molitfelnici si de alte folose materiale, ér de moralitatea poporului nu se interesă, ba se arăta contrari luminării si moralizării lui, — daca nu ii am descrius de preot destinsi si nationalisti zelosi, cauza este iubirea mea de adeveru.

Sunt unii omeni intriganti si pecatosi pana in fundulu inimii, si nu soiu alta de catu a atribui si altora asemenea caracteru slabu, ca si alu loru. Asemenea face si primari'a Resinariului, atribuindu-mi mie crima de a indemnă pre cei asupriti se face reu. Eu insa garantidu eu onoreea mea, ca nu este acel omu, pre carele eu se luu fiu indemnătu, ca se facă vre o foră de lege. Se vede ca primariulu P. A. pre carele nainte de alegere, la provocarea inspectorei cercualu l'am fostu recomandat de omu onestu spre a-l punte in oficiu, si-a iutatu de recomandatiunea mea. Se vede ca cassarulu P. H. candu se asta in periculu de a fi depusu din oficiu de consocii sei, si au cerutu svatul meu, prin care s'a manentuitu, — si-a iutatu de binele facutu.

Acesti omeni mai au apoi acea obrascia de a ataca sciinti'a, avereia, si ocupatiunea mea. Cugetu a fi de prisosu, a me provocă la studiale academice ce am facutu, seu la diversele oficia care le-am ocupatua ca c. r. functionariu de statu in tempu mai lungu de diece ani, seu la decretale de recunoștința pentru sciinti'a si onestitatea mea.

Mi imputa primari'a, ca nu voiesc a primi unu postu prin care se conduce comun'a. Nu voiesc, pentru ca fiindu membru alu reprezentantiei comunale, din care de multa si din voia libera am esit, m'am convinsu ca membrii primarii si ai repre-

sentantici nu stima pre omenii onesti si intrerati cu sciintia, si sunt condusi in afacerile publice numai de interes particular. (Acesta a fost cauza de si repausatul meu frate in vieti sa nu a voit s se ocupe nici unu locu in primaria seu representanti comunale de aici. Ca omu cultu si cu zelul pentru na-tiunis sa a primit singurul postu onorificu, neclarisatu, de director scol., oferit de in domnulu adormitulu archiepiscopu si metropolitu Andreiu b. Siaguna, si in decursulu mai multoru ani desfasurandu cuvenita activitate atatu la salariasarea invetiatorilor, la castigarea, si privilegiarea loru, precum si la obligarea copiloru de a cerceta scol'a.

Dorintia primariei de a me vedea pre mine in fruntea trebiloru, la crearea de fonduri, pana vor durat aceste imprejurari, nu se va inplini; pentru ca m-am convinsu ca fondurile nu le administra conformu statutelor, ci numai in folosulu fililor sei. Er fonda scoloi, in contra conclusului sinodalui, si alu legii scolare se asta la unulu din membrii primariei, lipitul si astadi de securanti a prezisa prin lege.

In fine parasasca preoti din Resinari campulu intrigeloru si ne'ntielegierilor de mai multi ani; desbrace-se de ambitiunile cele proste; predice poporulu adevera ta religiune crestinesca, care este fundamentulu societatis omenscii; invetie pre poporu a stimă intelliginti a onesta, a carei chiamare este impreuna cu preotimena a lu conduce. Numai atunci se va delaturat discordi si ruin'a comuna, candu poporul va urma unei preotimi si inteleghintie patrunse de binele si prosperarea comunei Resinari.

Petri Brod.

Boldura, langa Lugosiu in iuliu.

Stim Domnule Redactore! Durerea si doialu poporului romanu din partile acestea pentru moarta marelui barbatu alu natiunei nostra, Andreiu Siaguna, e mare si generale. In tate partile se trasera mai multe dile clopotete; toti si tote, cumicu cu mare, erau in celu mai mare doiu, toti esprimara cu mare duree cunvintele: „A perdutu multu obidat'a nostra natiune, a perdutu unu mare b arbatu, unu mare aperatoria si stelpu alu ei.”

S se treou insa ipreste acestu incidentu exprimendu-mi numai dorintia, ca bunulu Dicu se luminedie membrii congresuali si si li arete pre barbatul demnu de urmatoriu alu marelui Siaguna, si se incepu acum a de serie modulu, cum a decursu alegerea de notarii in cerculu nostru, intempsata in diu'a de 2 iuniu n. a. c.

Insante de acesta cu 8 dile, adeca in diu'a de 8 iuniu, dlu pretore Szivos dechiară — pe neacceptate — statiunea de notariu cercuale de vacante, spunendu-ni noa reprezentantilor, ca se grigimu pentru aflarea unui barbatu aptu, si altele referitorie la actul de alegere.

Reprezentanti a se asta acum in cea mai mare perplexitate; caci pe de o parte timpul ord scurtu, si de alt'a poporul strigă ca se ale-gemu unu barbatu vrednicu cu semtiamente natiunali. In acesta imprejurare critica nu era nimene care se puna in fruntea actiunii, caci poporul aici la noi si-a perduto increderea chiar in condutorii sei naturali, in preoti. Dintre 4 preoti numai unulu se gasești, carele se se intrepuna pentru cause, unulu care a mai patimitu inca si pana acum pentru intrepunerea sa in causele natiunali.

Acestu preotu, cu numele Jucu, afandu pre unu bravu teneru romanu, ce intrunesce tota calitatele ce se receru pentru postul de care vorbasu, lu reomanndă tuturor mem-bilor din reprezentanti cercuale.

Ce se vedi inse in diu'a de alegere! Dlu protore Szivos nu voi se-lu candidedie, spusendu francu ca: „in daru 'lu voiti voi, eu nu-lu voiescu, si nu-lu primescu in candidatiune!” In daru a fost provocare la lege, caci dlu protore strigă in gura si mai mare ca elu are dreptulu a face ce voiesce! Si in modulu acesta ni s'a impusu in contra vointiei unu omu, dela care nu potemu lascepta nici unu bine.

Eta acesta este modulu, in care se practica legile cele liberali unguresci, acesta a democratismulu domnilor. Seraca tiéra!

Varietati.

(Insciintiare.) Cu I. iuliu a. c. espirandu terminulu pentru napoarea losurilor loteriei pentru terminarea bisericei romane din Deva, comitetul roga cu insistinta pre toti dnii, ce au binevoito a primi losuri dela comitetu, se spede neintardiatu valorea losurilor primeite.

La I. augustu, comitetul are a-si publica socotelele; prin urmare sumele intregi pe losuri au a fi incassate. — Rogamintea comitetului se adresă dñilor corespondinti ai comitetului din Transilvania, Ungaria, Bucovina, Romania etc.

Loteria se va trage la 11 augustu a. c. Losuri se mai asta la presedint'a comitetului, dñ'a Constantia de Dunca Schiau.*)

Deva, in 20 iuliu 1873.

Constantia de Dunca Schiau,
presed. comitetului.

(Acuma si odiniora.) A fostu in ver'a anului 1856, — astfelu enara de curendu „Politik” din Praga, — atunci candu b. Bach si cu ginerariul b. Kempen domniau preste Austria centralisata prin gindarmii loru si faceau legi dupa draga voi'a loru. Inca nu cutedia nimenea a dice, ca Monarhia se guverna si administra reu, si totusi dlu Bach chiamă la sine pre toti capii districtelor, apoi adunandu-i la olalta, dupa ce ii asecură ca li se cere adevărul puru si francu, pentru carele n'are se se intempele nimenui nici unu reu, li descoperă, ca scie bine, cumca legile publicate si puse in lucrare nu corespundu deplin tuturor poporilor, si ca prin urmare densii vor se intem-pine la introducerea loru mari necesari si multe pedece, dar adause potericului Ministrului absolutismului, ca are cea mai resoluta vointia de a le indreptă si acomoda adevăratoru interese ale poporului. Pentru acestu scopu dlu Ministrul ii provoca pre toti cei adunati, ca fora nici o rezerva se descooperă tota scaderile acelor legi, mai multu, elu li repeti si ii provoca, ma chiar li demandă in celu mai seriosu tenu, se spuna adevărul. Actele archivului din ministeriul imperiale de interne dau cele mai eclatanti dovezi despre astfelu de procedere, si capii districtelor si au deschis u gura si au grauit adevărul, spunendu totu cătă sciau; era potericul ministru Bach a ascultat si multe din cele rele audite a indreptat curendu, multe inca n'a mai ajunsu a le indreptă. Astfel a pasitum cumplitulu absolutist Bach; cum pasiescu regimile de astadi, ministeriale constitutiunali, redimate pre popora, cum ingrijescu ele de interesele si multiamirea poporului, — cine nu scie! Deci se asemânatu acelu absolutismu, si acestu constitu-tiunalismu, si cu man'a la inima se marturisim, ca in multe privintie absolutismulu celu vecchiu a fost mai liberalu de cătu constitutiunalismulu cestu nou.

(Esemantu de capitaniu pentru vapora.) Cu adencu semtita bucuria primiramu sci-rea, cumca dlu IOANE URATORIU, locuitoru in Orsiova, conducetoriu de vapora, in care calitate dumelui este recunoscute de tota societatele pontru vapora de celu mai emi-ninte si mai desteru intre toti calausii de la vaporale de pre Dunare, — ieri in 22 iuliu, a depusu essamenulu de capitaniu pentru vapora, cu succesu splendidu. Gratulam dlu Uratoriu, cu atatu mai vertosu, pentru ca incătu scimus noi, dumelui este celu d'antau intre romani, care a depusu acestu essamenu. Ne bucurămu candu vedem ca romanulu, ce e dreptu, mereu, dar totu propasiesce pre tota terenale. In casulu prezinte inca ne bucurămu deosebitu pentru ca dlu Uratoriu este unu romanu cu sentiente natiunali si in tota privintia unu barbatu de caroteru.

(Multiemita publica.) Corulu vocalu gr. or. din locu, dela incepitulu anului a avut unu adevăratu protectoru in dlu Stefanu Antonescu, pretorele cercualu, care a binevoito a-i da spre cetire diariale „Albina”, „Fede-riunea”, „Familia” si „Telegrafulu romanu”;

*) Totu cele latte diurnale romane sunt rogate a reproduce aceste linie.

era anulu trecutu a binevoito a procură pre sem'a Corului amintituna „Liturgia,” pre note. Deci subscrisulu, in numele Corului vocalu gr. or. din locu, vinu cu viua placere a-si spimea cea mai caldurăsa multiamita pentru marinimositatea manifestata in favoreea corului humit. — Totdeodata pri-mesca din parte-mi cea mai ferbinte multiamita pentru una tabla negra, ce a binevoito a o dona scolii gr. or. locale. Boccia-montana, in 3 iuliu 1873. v.

IOANE MARCU.
docinte gr. or.

Inounosciintiare!

Comitetul Asociatiunii tne — in urm'a relatiunii primite dela presidiul Comisiunei sanitarie din Deva, d.d. 14 iuliu a. c. Nr. 1, relative la morbul Choler'a, ce grasăza in mare gradu atatu in acelui Opidu, cătu si in julu — in sie-dinti a sa estraordinaria de astadi, 18 iuliu n. a. c. din consideratiunile san-eatati si a binelui publicu a afiatu de lipsa a decide, ca tienerea adunarii gene-rale a Asociatiunii tne, conchiamate la Deva pre 11 augustu cal. nou a. c. se amane deocamadata pre tempu ne deter-minat.

Ceeace prin acesta se aduce la cu-noscinti a publica, cu aceea observare, ca in data ce Comitetul va primi infor-matiuni despre molcomirea, respective incetarea acelui morbu, nu va lipsi a anuncia de tempuriu terminulu, ce se va defige pentru tienerea amintitei adunari generale totu in Opidulu Deva.

Din siedinti a estraordinaria a Co-mitetului Asociatiunii tne tienuta la Sibiu in 18 iuliu 1873.

P. Dunca m. p. I. V. Rusu m. p. secret.

Publicatiuni tacsabili.

Insciintiare

Subsemnatul are norocire a face cu tota stim'a cunoșcutu onoratului Publicu peste totu si drumarilor deschinita, cumca

Otelulu la „Trei crai,”

in Aradu,

ce si pana acum a statu in buna faima, l'a luat densulu in essercitii, straformandu-lu in deplinu si arangandu-lu mai elegante. Localitatea de jocu s'a prefacutu in 24 de chilii pe sem'a publicului calatoriu si s'a tacsatu căte ou 80 cr. pana la 1 fl. 50 cr. Tote aceste incaperi s'a provediutu spre cea mai mare comoditate si corespondiendu scopului mai deplinu.

De asemenea stau la dispusetiune graj-duri bune pentru cai si colne seu sioprone largi pentru coosi.

Pana acum subsemnatul fiindu arendasius la „Chet'a de auru,” aceeași atentiu o va continua facia de onorabiliti ospeti si in noulu Otelu, pentru d'a satisface in tota privintia a pretenziunilor loru, a nume prin servitul promptu si acurat si prin pretiuri moderate, astfelu nu numai pastrandu, ci inca sporindu increderea, de care s'a bucuratul pururi din partea multu onoratului Publicu.

Cu partea Otelului pentru incortelare, este impreunata si o Restauratiune, adeca o sala, unde, in fie-care timpu alu dilei se vor servi cele mai gustuoase mancari si cele mai deliciose benturi, cu pretiuri moderate.

Radimatu pe aceste, in drasnescu a recomandat multu stimatului publicu cu totu de adinsulu acestu Otelu spre cercetare cătu mai desa.

Albert Schor,

ospetariu.

5-5

Concursu.

La scol'a capitala greco-orientala din Saliste, protopresviteratulu Sibiu in Aradu — e da se ocupă unu locu de invetatorișa pentru fetitie, sub urmatorele condi-tiuni:

1. Léfa anuala estatorita la 250fl. v. a pre langa asta se da cuartiru liberu cu 2 incaperi si o cuina, seu tinda si 3 orgii de lemn de focu.

2. Concurentele se pota da fetitielor

din cartile de invetiamen-structiunis limb'a romana si germana, si de vor pu-in in cea magiara.

3. Se pota instrui fetitiele in modu reticu si practicu in lucruri de mana in-tere si cu respectu la imprejurările cam-de prin Saliste, si

4. Se pota instrui in gătitulu de bucatarie si in gradinaritu, si in cele ce atinge purta-sociala si de bunavintia.

Romancele, cari intrunescu conditii de susu, se vor preferi; asemenea si alte po-sone de alta nationalitate, cari vor documi-prin vr'un atestatu, ca au mai functionat invetiatoré la vr'un institutu de invi-mentu privatu seu publicu, seu vor don-că au absolvit vr'un cursu de pedago-giu in vr'un pensionatu.

Cele ce vor se concurga la oepna astui postu se-si naintodie suplicele negra-pana la 15 augustu 1873. cal. n. la comi-teiul parochialu gr. o. in Saliste, caci di-espirarea acestui terminu concurrentele nu vor mai considera.

Din siedinti a comitetului paroch. gr. Saliste in 2 iuliu 1873.

1—3 Comitetul parochialu gr. o. in contilegere cu parentele protopopu respect-

Concursu.

Pentru ocuparea postului de invetato-vacantu dela scol'a confesionala gr. or. roman Comuna Micalaca, diecesa si inspectoratul Aradului, cu care sunt impreunate urmăriile emoluminte anuale: 220 fl. v. a. a. gata din cass'a speselor comunale, an-pata la fiecare patru de ani; 1/4 seara de pamant aratoriu; 12 orgi lemn de fo-din cari este a se incalziti si scol'a; cu-tilibru cu intravilanu de 1/4 jugeru, si ven-stolare de la ingropatiuni si altele.

Doritorii de a ocupă acestu postu se avizati, a-si tramite resourcele loru de a dudu presidiul comitetului Parochialu, in 19/31 augustu a. c. (candu demanăti 9 ore se va tienă si alegerea,) provediuta testimoniu despre absolvarea cursurilor pedagogice si de calificatiune cu cat'bunu; mai departe cu atestatu de moralitate si despre absolvarea de celu pucinu 4 de gimnasiile, — cei ce vor poté documenta sunt bine meritat pe terenul invetiamen-tului, se vor preferi, chiar de si vor ave-mai 2. clase gimnasiile. — Concuren-ta atunci se invita intru una de detec-na, seu serbatore in persoana, la stări-rica, pentru a se produce in cantările rit-Micalaca, 1/13. iuliu 1873.

Comitetul parochialu
eu scirea si invoiarea mea:

Ioane Popoviciu Desprea

inspect. acol cerc.

Concursu.

Pentru ocuparea postului invetatoru vacantu dela scol'a gr. or. din comuna Nersigu, in cottulu Temisului, protopop. Gosiulu, se scrie concursu cu terminu si se se septemanii dela prim'a publicare in bina.

Emolumintele, de o cam data sunt: fl. v. a. salariu anualu, 15 metri de granu-metri de cucerudiu, 4 jngere de pamant, orgii de lemn, din cari are a se incalziti scol'a, si cortelul liberu cu gradina.

Recursele au a-se adresă catra on-nodu parochialu gr. or. din Nersigu, si protopopu Georgiu Pesteann in Lugosiu.

Nersigu, in 5 iuliu 1873.

1—3 Comitetul parochialu
in contilegere cu dlu protop. tractul

Concursu.

Pentru postulu de capelanu sistematic prin ordinatiunea venerabilului Consiliu episcopal din 3 maiu a. c. Nr. 427 pre la-parochulu Grigorie Petco din Ghiladu, pre-presviteratulu Ciacavet, se deschide prin con-coursu pana in 20 iuliu a. c. st. v. in di-ziava si a se alegerea.

Emolumintele suntu 1/3 din sesiunea parochiala si din venitile stalari.

Doritorii de a ocupă acestu postu se avizati, Suplicolelor loru, conformato Statutul org. si adresate respectivului comitetu paro-chialu, a le tramite concernintei d. adm. pre-popescu Aless. Popoviciu in Fizes in, pos-ultima Königsgnad.

Ghiladu, in 22 iuniu 1873.

2—3 Comitetul parochialu

In contilegere cu dlu adm. proto p resi-